

bringer en Paahængsvogn ved Siden af Motorcyklen, vil dette Køretøj blive ikke saa lidt farligere end Cyklen alene, navnlig paa smalle Veje, fordi det optager en forholdsvis betydelig Bredde af denne end Cyklen.

Forslaget under Nr. 32 til § 21 angaaende Lastautomobiler tør jeg heller ikke være med til at anbefale. Jeg tror, at det Ønske, der har været fremme hos Forslagsstilleren, om at give næringsdrevende i en eller anden Landsdel Ret til at benytte Lastautomobiler til at færdes paa Biveje kan opnaas gennem den Tilladelse, som Amsraadet giver. Man bør derfor i alt Fald ikke paa nærværende Tidspunkt give en almindelig Tilladelse til at færdes med Lastautomobiler.

Ændringsforslag Nr. 35 er ligeledes stillet af et Mindretal og gaar ud paa, at „ønskes“ rettes til „fornødent“. Det kan jeg heller ikke tiltræde. Naar Chaufføren skal afgøre, om det er fornødent, kan det jo altid være Tvivl underkastet, om han skønner rigtigt i det afgørende Øjeblik. Naar den, der har Hestekøretøjet, ønsker det, bør det være det afgørende.

Endvidere skal jeg udtale min Glæde over, at den Tanke, jeg var inde paa ved første Behandling, om, at Automobilerne, der slide stærkt paa Vejene, kom til at bære deres Del af de forøgede Udgifter til Vedligeholdelsen, har vundet Bifald. Det glæder mig, at hele Udvalget har sluttet sig til Tanken om en Beskatning af Automobiler og forsøgsvis har opstillet en Beskatningsform. Jeg kunde blot have ønsket, at noget mere end Halvdelen tilfaldt Amterne, der jo bære Udgifterne ved Amtsvejene, ligesom der ogsaa kunde være Tale om at give Sognene noget. Det er jo ikke Staten, der vedligeholder Vejene. Jeg har dog ikke villet stille noget Ændringsforslag derom, men henstiller til den højtærede Minister at overveje, om ikke den overvejende Del af disse Afgifter burde tilfalde de Kommuner, der have Udgiften ved Vejenes Vedligeholdelse.

Hage: Det er nærmest kun for at gøre Rede for min Stilling til et enkelt Ændringsforslag, at jeg har bedt om Ordet, og jeg skal derfor ikke forlænge Debatten ret længe.

Den ærede Ordfører udtalte, at han havde Grund til at tro, at det af ham under Nr. 32 stillede Ændringsforslag ikke stod uden Tilslutning i Udvalget. Forslaget gaar jo ud paa, at Motorvogne, hvis Kørehastighed paa jævn Vej ikke

kan overstige 15 km i Timen, skulle have Lov til at færdes paa alle Biveje, der ikke ere under 6 Meter brede. Hertil slutte sig Ændringsforslag Nr. 20 og 49. Det er kun ved en Misforstaaelse, at jeg ikke er kommen med som Medforslagsstiller til disse 3 Forslag. — Misforstaaelsen er sikkert paa min Side. Min Sympati er for disse Ændringsforslag, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale dem. De ere nemlig i Overensstemmelse med den Stilling, jeg altid har indtaget overfor dette Lovforslag, gradvis Fremskriden til Frihed. Jeg er overbevist om, at man inden ret længe maa komme til at give større Frihed her. Det ærede Medlem fra Langeland (Ahlefeldt-Laurvig) har dog ganske Uret, naar han mener — hvad man af hans Tale fik Indtryk af —, at de af Udvalget her stillede Ændringer til den gældende Lov hovedsagelig gaa ud paa yderligere at indskrænke Friheden. I visse Henseender bydes der nemlig betydelige Fremskridt. Det ærede Medlem finder dem ikke synderlig betydelige, men ud fra en mere upartisk Betragtning vil man se, at der er betydelige Fremskridt, navnlig gennem enkelte af de Ændringsforslag, der desværre ikke ere tiltraadte af hele Udvalget. Jeg maa meget beklage det under Nr. 38 af et Flertal stillede Ændringsforslag om, at den af Regeringen foreslaaede Udvidelse af Tilladelsen til Natkørsel skal bortfalde. I Henhold til hele min Stilling ønsker jeg netop, at man gennem en gradvis Udvidelse af Natkørselen efterhaanden skal komme til Natkørsel hele Aaret rundt. Man indvender, at ved at lægge 14 Dage til i Begyndelsen og Slutningen kommer man ind i den Tid, hvor der ikke er lyse Nætter. Men det er jo netop den Vej, man gradvis skal gaa. Og man maa jo huske paa, at Forslaget skal revideres om et Par Aar. Skulde der saa indtræde Ulykker paa Grund af Natkørsel, hvad jeg dog ikke tror, vil ske, kan man altid gaa tilbage. Men hvis man aldrig forsøger sig frem paa dette Omraade, kommer man rigtignok til at lægge Kørsel med Automobiler for store Hindringer i Vejen, og det er dog et Køretøj, som man ikke helt kan holde nede. Men derfor skulle vi lempe os gradvis frem for at se, hvilken Frihed man i hvert Øjeblik kan give. — Jeg slutter mig derfor ogsaa med Glæde til Ændringsforslaget under Nr. 35, hvorefter Amsraadet kan give en personlig og Justitsministeren med Amsraadets Samtykke en almindelig Tilladelse til Kørsel med Motorvogne paa Amtets